

Mugu standa saman um tey menningartarnaðu

JOHN JOHANNESSEN
ÚR KLAKSVÍK

Setanin av landsstevnuni hjá Javna, ið varð hildin í Klaksvík um vikuskiftið, fór fram í Vágstúni eftir størslignu skrugonguna frá ferjuleguni. Til setanina spældi Klaksvíkar Hornorkestur, og Hannefía Poulsen, fyrrverandi formaður í Javna sett landsstevnuna. Vit prenta her setanarroðu hennara:

Vælkomin til landsstevnu hjá Javna. Eg eri ótrúliga glað fyri at kunna vera við til hesa landsstevnu, sum er tann fyrsta sum verður hildin í Klaksvík.

38 ár vóru í gjár síðani at

felagið Javni varð stovnað, og vit, sum hava verið við frá byrjan, kunnu vera samd um, at tað er nógv hent hesi árin.

Størsta uppgávan hjá felagnum frá byrjan var at fáa tey menningartarnaðu, sum vóru deporteraði til Danmarkar, heim aftur, og at forða fyri, at ikki fleiri vóruð send avstað. Og harumframt at skapa øllum hesum mannsömilig kor her heima á landi.

Umframt at halda landsstevnu, kunnu vit eisini 10 ára føðingardag hjá Dáanum, og hevur hetta ikki minni týðning fyri okkum norðoyingar - ja ikki bara norðoyingar, men menningartarnað úr øllum landinum. Hví skulu vit tvinnað

hesi bæði saman? Jú, uttan Javna var nokk eingin Dái. Tað vóru limir í Javna, sum lögdu alla sína orku í at fáa Dáan bygðan og at virka sum ummælttingarheim. Og hann virkar væl.

Tað hevur ikki altíð verið lætt hjá teimum, sum hava arbeitt fyri at betra korini hjá teimum minni mentu, men hvør sigur, at tað skal vera lætt. Um vit lita aftur um bak, so er ótrúliga nógv hent á hesum økinum. Eg kann nevna vørð arbeidsplass, bústovnar av ymiskum slagum, undirvísing, fríðarklubbar og stuðlar. Men tað besta, sum er hent okkum her norðuri er nokk Dáin.

Leingi hevur verið arbeitt fyri at fáa ein hart tiltrond-

an bústovn í Klaksvík. Sum eg skilji, er hetta við at breyta fyri nevi nú, so vónandi verður ikki so leingi til hesin stovnurin verður veruleiki.

Jú, nógv er komið á skafti, men líka nógv er eftir, so haldi endiliga á og stríðist víðari. Einku kemur av sær sær sjálvum. Eingi kemur og bjóðar okkum nakað. Vit mugu sjálvi gera vart við, hvat okkum tørvar. Enn er brúk fyri Javna, og tað roki eg við, at tað altíð verður.

Tað er eisini brúk fyri at starvsfólk hjálpa til at peika á, hvat mest treingir til, so um vit øll kunnu standa saman, skal nokk bera til at náa málið, sum altíð má verða tað besta fyri tann

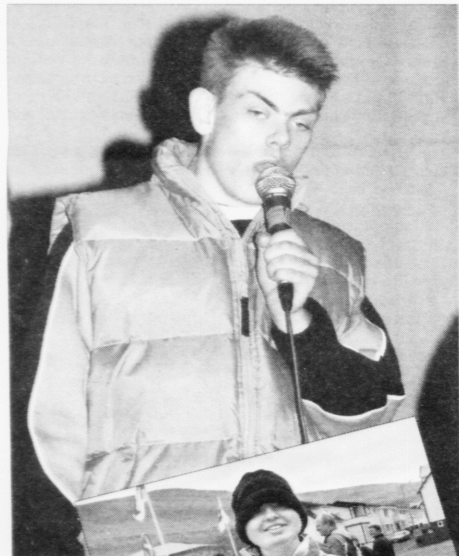

menningartarnaða. Og tað týðningarmesta er, at brúkarin fær loyvi at siga sína hugsan á ein ella annan hátt.

Við hesum orðum lýsi eg landsstevnuna hjá Javna 1999 at vera setta.

Landsstevnan hjá Javna 1999

Her prenta vit myndirnar, ið frá setanini av landsstevnuni hjá Javna, ið vit ikki høvdu pláss fyri í gjár

Buss í føðingardagsgávu

Ummælttingarheimið Dáin fekk leygardagin ein serútgjordan buss í føðingardagsgávu frá Javna og Klaksvíkar Býráð

JOHN JOHANNESSEN
ÚR KLAKSVÍK

Leingi hava tey roynt at útvegað pening til eitt serútgjørt akfar, men stríti hevur gingist. Ti kom tað væl við, tá Jógvan Lützen vegna Klaksvíkar Kommununa og Javna avdúkaði føðingardagsgávuna fyri leiðaranum í Dáanum, Jónu Olsen.

Hóast talan ikki er um ein nýggjan buss, men um bussin, ið kommunan sjálv hevur nýtt sum flutningstól fyri rørslutarnað, er fróin á starvsfólkunum í Dáanum stór um hesa stórtingu gávu, ið tey leingi hava havt brúk fyri.

Jógvan Lützen segði, tá hann avdúkaði gávuna, at

talán var um eina gávu, ið var torfør at pakka inn. Hetta gjørdi, at starvsfólkini grunaðu hvat talán var um, og spenningurin gjørdist ógiligur. Tá Jógvan Lützen so segði, at talán var um ein buss, og at hesin skuldi standa í tuninum í Dáanum 1. juni, gjørdist rómurin í føðingardagsveitsluni í Skálanum stórtingin, og klappini mundu ikki fingið ein enda.

Jóna Olsen, leiðari í Dáanum tók ímóti gleðiligu tíðindunum. -Túsund, túsund takk. Eg veit ikki hvat annað eg skal siga, tí hetta er tann besta gávan, vit yvirhøvur kunnu fáa, vóru orð hennara.

Myndir:
John Johannessen

